

אשר ובענין יפה בספרו של שפ"ר שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידי איש כשר ואמרי צדק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֲמִיָה

חיים וכו'

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

תשפ"ז

נח

גליון תצ"ג

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(המחבר) (המחבר) (המחבר) (המחבר) (המחבר)

המחבר (המחבר) (המחבר) (המחבר) (המחבר)

המחבר (המחבר) (המחבר) (המחבר) (המחבר)

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתירה

המחבר (המחבר) (המחבר) (המחבר) (המחבר)

טוענייה

בא אתה וכל ביתך אל התבה

פרשת השבוע

בא אתה וכל ענייך וכחותיך אל תבת התפלה

ענין צהר תעשה לתבה, נאמר לנח בעת שיצאה עליו לעשות תבה לכנוס שם מפני המבול, ומי המבול הינו המחשבות זרות הבאין לבלבל את תפלתו (כמו שמבאר לקמן בסימן מ"ד).

והנה כמו שאמרו רז"ל שאם היו חוזרין בתשובה היו המים יורדין לגשמי ברכה, וכשלא חזרו בתשובה היו מי המבול על הארץ, כמו כן המחשבות זרות באים בשתי בחינות, כי יש בהם ניצוצות קדושים שצריכין תקון, וכשזוכה האדם להתפלל פראוי אזי מתקן הניצוצות וכו', ותקון התפלה הוא בבחינת גשמים ומטר, וכשאינו זוכה אזי הם מבלבלין אותו ושוטפין על מחו ודעתו כמו מי המבול ממש, שנאמר בהם ויכסו כל ההרים הגבוהים וכו'.

ואז כשימימי המבול מתגברין ושוטפין מאד, אז עקר העצה שינצל מהם על ידי שיכנוס אל התבה, הינו שימשיך כל מחשבותיו וכל ענייניו וכחותיו אל תבת התפלה, כמבאר בשם הקדמונים ז"ל על פסוק בא אתה וכל ביתך אל התבה, ועקר הדבר שיאמר התבה באמת, שעל ידי זה, האמת מאיר לו איך לצאת מהחשך והסיבובים המבלבלין אותו ומונעין אותו מתפלתו, שזה בחינת צהר תעשה לתבה.

פרפראות לחכמה ט'

עמוד זה נדבט הר"ר נחמן דב הלפרין הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו נתן יצחק הי"ו למזל טוב

צהר תעשה לתבה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

שִׁידְבֹר הַדְּבֹר בְּאַמַּת

בַּחֲנֻכָּה פָּסְקוּ מִי הַמְּבֹול, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י שֶׁכֵּ"ז בְּכֶסֶלּוֹ פָּסְקוּ הַגִּשְׁמִים נִמְצָא שְׂבִימֵי חֲנֻכָּה פָּסְקוּ מִי הַמְּבֹול, כִּי חֲנֻכָּה הוּא בְּחִינַת תִּבְתִּי נָח, הֵינּוּ בְּחִינַת הַדְּבֹר הַיּוֹצֵא בְּאַמַּת בְּחִינַת צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתִּבָּה כִּנ"ל, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִצְוִלִין מִמֵּי הַמְּבֹול, כִּי כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד לְהִתְפַּלֵּל וְהַמַּחֲשָׁבוֹת מְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, וְהַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת הֵם בְּחִינַת מִי הַמְּבֹול, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּמָקוֹם אַחֵר, וְלִפְעָמִים עַל יְדֵי הַפְּגָמִים שֶׁל אָדָם שְׂפוּגִים בְּיוֹתֵר מִתְגָּרִין עָלָיו הַבְּלָבוֹלִים מְאֹד מְאֹד.

וְזֶה בְּחִינַת וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד וְכו', הֵינּוּ שְׂמֵת־גְּבָרִים הַבְּלָבוֹלִים בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה מִכָּל הַיָּשׁוּב, וְאִפְלוּ מִכָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים, דְּהֵינּוּ שְׂמֵת־פְּשָׁטִים כָּל כֹּךְ הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלָבוֹלִים עַד שֶׁאֵין רוֹאֶה שׁוֹם צֶדֶד הַצֵּלָה וְאֵין לוֹ מָקוֹם לְאַחֲזוֹ עֲצָמוֹ וְלַעֲמֹד שָׁם, כִּי הַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד לְמַעְלָה מִכָּל הַהָרִים, וּכְאִלוּ נָפַל לְתוֹךְ הַתְּהוֹם מִמֶּשׁ, אֲזִי מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרוֹ, וְאִיךָ אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְפַּלֵּל אוֹ לַעֲסֹק בְּעִבּוּדָתוֹ מִתּוֹךְ חֲשֻׁכַת תְּהוֹם כְּזֶה.

וְאֲזִי עֶקֶר הַתְּקוּן וְהַצֵּלָה הוּא רַק עַל יְדֵי בְּחִינַת תִּבְתִּי נָח, בְּחִינַת צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתִּבָּה, דְּהֵינּוּ שִׁידְבֹר הַדְּבֹר בְּאַמַּת לְפִי מִדְּרָגָתוֹ מִמָּקוֹם שֶׁהוּא, וְאֲזִי עַל יְדֵי זֶה, עַל יְדֵי הַדְּבֹר שֶׁל אַמַּת, בְּחִינַת תִּבְתִּי נָח, נִכְנָעִין מִי הַמְּבֹול. וְכֵן עַל יְדֵי זֶה רוֹאֶה הַפֶּתַח אִיךָ לְיֵצֵאת מִהַחֲשֵׁךְ כִּנ"ל.

ליקוטי הלכות חנוכה ו' א

עמוד זה נתרם לזכות
יוחאי בן מוזל ומושפ' שיחי'

טועני'ה

ויחל נח איש האדמה

פרשת השבוע

אז נפתח אור האין סוף

אף על פי שנתרומם הדעת על ידי היין, אבל כשאינו זוכה אזי נתבלבל דעתו לגמרי ובא לשכרות וכו', ועל פן צריכין שיהיו כלי המחין שלו חזקים שיוכלו לקבל הגדלת הדעת הבא על ידי היין ואז יכול לידע על ידי זה ידיעה שלמה בבחינת חמרא וריחני פקחין, בבחינת וחכך כהין הטוב הולך לדודי למישרים, דהינו שהולך ומתדבק לדודו באהבה ואהבה ורעות באהבת המישור בבחינת בטול להאין סוף אשר הוא דודי ורעי, כמו שכתוב זה דודי וזה רעי. אבל כשלא זכה ואין כלי המחין שלו חזקים אזי אין יכולין לקבל הגדלת הדעת הבא על ידי היין ואזי רבוי השמן גורם כבוי הנר ונתבלבל דעתו ומחו לגמרי שזהו בחינת יין המשכר, בחינת לא זכה משממו וכו', ונח פגם בזה, כמו שכתוב, ויחל נח איש האדמה ויטע כרם וישת מן היין וישכר.

ועל פן עקר שתית היין הוא רק בשבת ויום טוב בכוס של קדוש, כי בשבת ויום טוב אז מאיר ביותר אור האין סוף, כי זה עקר קדשת שבת ויום טוב שאז נפתח אור האין סוף ועל פן על ידי היין ממשיכין הקדשה של שבת ויום טוב על ידי כוס של קדוש, כי על ידי כוס יין של קדוש זוכין להתבטל ולהכליל באור האין סוף ולהמשיך הקדשה משם כנ"ל, וזה בחינות כוס יין של הבדלה וכו'.

ליקוטי הלכות כלאי הכרם ב' ה

עמוד זה נדבת הר"ר יעקב נתן אנשין הי"ו
לרגל שמחת אירוסים בתו תחי' למזל טוב

ויבן נח מזבח לה'

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

עַד הַיֵּכָן רַחֲמֵי מַגִּיעִים

כְּתוּב בַּזֶּהָר חֲדָשׁ שָׁנָה לֹא בִקֵּשׁ עַל דִּוְרוֹ, וְאַחֵר שִׁיָּצֵא מִחֵתָבָה וְרָאָה כָּל הָעוֹלָם חָרֵב הִתְחִיל לְבָכוֹת עָלָיו וְכו', וְהַשִּׁיבּוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רָעִיָא שְׂטִיָא כְּעֵן אֲמָרִית דָּא וְלֹא מִקְדָּם וְכו', בֵּינָן דִּחְזָא נָח כְּדֵּי הַקָּרִיב עֲלוּוֹן וְקָרְבָּנִין וְכו', עֵינִי שָׁם מָה שְׂמִבְאָר שָׁם מַעֲלַת מִשָּׁה רַבְּנֵי שְׂמִסָּר נִפְשׁוּ עַל יִשְׂרָאֵל וְהִצִּילָם וְכו', וּמִבְאָר שָׁם שְׂבִשְׁבִיל זֶה לֹא בִקֵּשׁ נָח רַחֲמִים עַל דִּוְרוֹ כִּי אֶפְלוּ הוּא לֹא חָשַׁב בְּלִבּוֹ שִׁיִּמְלֹט וְכו', עֵינִי שָׁם שְׂמִבְאָרִיךָ כִּמְהָ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֵחַ שְׂיִבְקָשׁוֹ רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל וְכו', אֶפְלוּ אִם הֵם כִּמּוֹ שְׂהֵם וְכו'.

כִּי נָח הָיָה צַדִּיק תָּמִים, אֲבָל לֹא הִשְׁיִיג שְׂאֵפֶשֶׁר לְצִאת וּלְהוֹרִיד עֲצָמוֹ לְהַסְתֵּכֵל עַל רִשְׁעִים כָּאֵלּוֹ לְעֶסֶק עֲמָהֶם לְמִצּוֹא בָּהֶם אֵיזָה זְכוּת וּלְהַתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וּלְעוֹרְרָם בְּאֵיזָה נְקוּדָה טוֹבָה וְכו', שְׂבִכָּל זֶה עֶסֶק מִשָּׁה וְהַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים שְׂאֵחָרִיו בִּיגִיעוֹת עֲצוּמוֹת, שְׂכָל זֶה כָּלּוֹל בְּבַחֲנִיַת בְּקִיאוֹת הַנ"ל בְּעֵיל וְנִפְיָק, וְעַל כֵּן סָבַר הַלּוֹאִי שִׁיִּצִּיל אֶת עֲצָמוֹ וְכו', כִּי לֹא הִשְׁיִיג רַחֲמֵי יִתְבָּרֵךְ עַד הַיֵּכָן הֵם מַגִּיעִים.

ליקוטי הלכות שבת ז' סט

עמוד זה נדבית הר"ר יוסף זמיר הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו שיחי' למזל טוב

ויהי המבול

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

מבול של אפיקורסות

פַּעַם אַחַת אָמַר לְאַחַד: אֲגַלָּה לָךְ סוֹד, שִׁיְהִיָּה אַפִּיקוֹרְסוֹת גָּדוֹל בְּעוֹלָם, כִּי מִלְמַעְלָה יָבוֹא אַפִּיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם בְּשִׁבִּיל נִסְיוֹן, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֲנָשִׁים שְׁלִי גַם בְּלֹא זֶה יִתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה בְּאַמֶּת וְיִשְׁאַרוּ קִיָּמִים בְּאַמוּנָתָם, אֲךָ אֲנִי מְגַלָּה לָךְ זֹאת כְּדִי שִׁיתְחַזְּקוּ יוֹתֵר כְּשִׁירָאוּ שֶׁדִּבְּרוּ מִזֶּה מִקֵּדָם, וְכִדְבָּרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקָּדוֹשׁ כִּפְּמָה פְּעָמִים. וְהִיָּה מִתְאַנֵּחַ מְאֹד עַל זֶה וְאָמַר: אוֹי אֵיךְ יוֹכְלוּ לַעֲמֹד אֲנָשִׁים מוֹעֲטִים נֶגֶד כָּל הָעוֹלָם.

שיחות הר"ן רכ

מעשה ממטר שספר רבנו ז"ל משל ממלך שהלך לצוד חיות ונסע לבוש פשוט, כדי שיהיה נקל להצחוק. ובאמצע פתאם ירד מטר גדול ממש מבול מים, וכל השרי מלוכה נתפזרו אחד לאחד וכו'. והמלך היה בסכנה גדולה, וחפש עד שמצא בית כפרי אחד. והיה שם איש כפרי, ולקח את המלך והלבישו, ונתן לו אכילה שלו גריץ [מרק גריסים] וכו', והסיק את התנור, והניחו לישן על הפיעקליק [סמוך לתנור] וכו'. וכל כך היה ערב ומתוק להמלך, שמעולם לא טעם טעם ערב כזה, כי היה עיף ונגע וכו'. והשרי מלוכה חפשו את המלך עד שבאו לשם, וראו שהוא ישן. ורצו שייחזר המלך לביתו עמהם. ואמר להם, כיון שאתם לא הצלתם אותי וכל אחד נתפזר להציל את עצמו, וזה הציל אותי, ופה טעמתי טעם מתוק כזה, על כן הוא יביא אותי בעגלה שלו ובאלו המלבושים, והוא ישב אותי על כסא המלוכה.

וסים על זה רבנו ז"ל כאשר מובא שבעקבות משיחא יהיה מבול - מען וועט שייסען מיט אפיקורסות - [יירו עם אפיקורסות] לא של מים, רק של מחשבות זרות. ויכסו כל ההרים הגבוהים, ואפלו בארץ ישראל שלא היה מבול, רק מחמת שהלך בכלח נתזו שם המים, דאס הייסט עס וועט אריין שפריצען אפלו אין די כשר'ע הערצער [הינו שיתז גם בתוך הלבבות הפשרים]. ועם חכמות לא יוכלו לתן עצמה, וכל שרי המלוכה נתפזרו וכל המלוכה לא יתחזק על עמדו, וועט זיך ניט דער האלטין [לא יחזיקו מעמד] רק פשוטי ישראל שאומרים תהלים בפשיטות וכו' על כן כשיבוא משיח הם יתנו הכתר מלוכה בראשו.

כוכבי אור

עמוד זה נדבתי הר"ר בנימין זאב ב"ר נחמי' חשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת פריידא תחי' למזל טוב

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון מוהרנ"ת ז"ל

אָדער שאַל לְמוֹהֲרֵנ"ת, אַם עָדִיף לְהִתְפַּלֵּל בְּמַהֲירוֹת,
כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיוּ לוֹ מַחְשְׁבוֹת זָרוֹת.
עָנָה מוֹהֲרֵנ"ת וְאָמַר:

**מֵעַן קָעַן מִיט
אַיִן מַחְשְׁבָה זָרָה
אַיִבְעַר גִּיִּין דָּעַם
גַּאנְצֵן דַּאוֹוֶענְעַן**

❧ תרגום ❧

בְּמַהֲירוֹת יְכוּלִין לְהִתְפַּלֵּל כָּל הַתְּפִלָּה
בְּמַחְשְׁבָה זָרָה אַחַת.

אוֹלָם כְּשֶׁתְּפִלֵּל בְּמַתִּינּוֹת, עַל כָּל פָּנִים יִהְיוּ לָךְ
יְיִנְיָהֶם גַּם מַחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת.

אַבְנִי"ה בְּרֹזֶל כ"ה – שִׁישׁ"ק הַחֹדֶשׁ ג' תלח

עמוד זה נדבת הר"ר מרדכי יעקב ראטענבערג הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן אפרים פישל שיחי' למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת נח

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:30	5:29	5:46	5:29	5:39	5:28	5:45	5:52
שקיעה ערב שב"ק	6:10	6:09	6:08	6:09	6:09	6:08	6:07	6:14
חצות הלילה	12:33	12:34	12:34	12:31	12:34	12:32	12:43	12:44
עלות השחר	5:31	5:32	5:33	5:31	5:32	5:31	5:49	5:48
עטיפת הטלית	5:54	5:54	5:55	5:53	5:54	5:53	6:17	6:13
נץ החמה	6:44	6:45	6:45	6:44	6:44	6:44	7:22	7:09
סוף זמן קר"ש מג"א	8:47	8:48	8:48	8:46	8:48	8:46	9:02	9:03
חצות היום	12:24	12:25	12:26	12:24	12:25	12:24	12:44	12:41
שקיעה שב"ק	6:09	6:08	6:07	6:07	6:08	6:07	6:06	6:12
צאת השבת	6:42	6:43	6:43	6:40	6:42	6:41	6:54	7:24
צאה"ש 72 דק'	7:22	7:21	7:19	7:20	7:20	7:20	7:18	

כללים: הדלקה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה
וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'גדרים פלוס' שלוחה 2450
עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת לך לך

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שב"ק	
סא.	סא:	סב.	סב:	סג.	סג:	סד.	עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א
יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	דף היומי ליקוטי הלכות ח"א
רמא	רמג	רמה	רמז	רמט	רנא	רנג	שני עמודים ליקוטי תפלות ח"ב לפי מהדורת תורת הנצח
תורה ע"א 'חבלים נפלו לי בנעימים'							התורה הזמנית